Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

z 12. februára 2025 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Jednotný fond na riešenie krízových situácií (SRF) – Rozhodnutie SRB o výpočte príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2018 – Články 4, 14 a 16 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 – Zásada riadnej správy vecí verejných“

Vo veci T-406/18,

de Volksbank NV, so sídlom v Utrechte (Holandsko), v zastúpení: A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post a M. van Zandvoort, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: D. Ceran a C. De Falco, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann, F. Louis a P. Gey, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

vedľajšia účastníčka konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (spravodajca) a L. Spangsberg Grønfeldt,

tajomník: S. Jund, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 9. júla 2024,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, Volksbank NV, domáha zrušenia rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/ES/2022/46 z 8. augusta 2022, ktorým sa zrušuje rozhodnutie SRB SRB/ES/SRF/2018/03 z 12. apríla 2018 o príspevkoch *ex ante* na rok 2018 do jednotného fondu na riešenie krízových situácií v rozsahu, v akom sa týka inštitúcií uvedených v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, a ktorým sa vypočítavajú príspevky *ex ante* na rok 2018 týchto inštitúcií do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), a to v rozsahu, v akom sa jej týka.

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

2 Žalobkyňa, predtým SNS Bank NV, je úverovou inštitúciou so sídlom v Holandsku.

3 V roku 2016 prešla skupina zložená zo SNS Bank a jej dvoch dcérskych spoločností ASN Bank NV a RegioBank NV reštrukturalizáciou, na základe ktorej sa 31. decembra 2016 tieto dve dcérske spoločnosti zlúčili so SNS Bank, ktorá bola k 1. januáru 2017 premenovaná na Volksbank (ďalej len „zlúčenie z roku 2016“).

4 Zlúčenie ASN Bank a RegioBank (ďalej len „prebraté dcérske spoločnosti“), uskutočnené úverovou inštitúciou SNS Bank k 31. decembru 2016, viedlo k odňatiu bankových povolení týchto prvých dvoch inštitúcií, v dôsledku čoho žalobkyňa zostala v roku 2017 jedinou inštitúciou, ktorá patrila do pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

5 V rozhodnutí SRB/ES/SRF/2018/03 z 12. apríla 2018 stanovila SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) (ďalej len „príspevky *ex ante*“) na rok 2018 (ďalej len „príspevkové obdobie 2018“) inštitúcií, na ktoré sa vzťahuje článok 2 v spojení s článkom 67 ods. 4 tohto nariadenia (ďalej len „inštitúcie“), vrátane žalobkyne.

6 Listom z 23. apríla 2018 De Nederlandsche Bank NV (DNB, Centrálna banka Holandska) ako vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v zmysle článku 3 ods. 1 bodu 3 nariadenia č. 806/2014 nariadila žalobkyni zaplatiť sumu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2018, ako ju určila SRB.

7 Dňa 8. augusta 2022 prijala SRB napadnuté rozhodnutie. Podľa článku 1 výroku tohto rozhodnutia, toto rozhodnutie ruší rozhodnutie uvedené v bode 5 vyššie (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“), pokiaľ ide o inštitúcie uvedené v prílohe I k napadnutému rozhodnutiu. Z odôvodnení 15 až 18 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že jeho cieľom je napraviť nedostatok odôvodnenia pôvodného rozhodnutia, ktorý SRB konštatovala v nadväznosti na rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a uznesenia z 3. marca 2022, SRB/Portigon a Komisia (C-664/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:161), a z 3. marca 2022, SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:162).

Napadnuté rozhodnutie

8 Napadnuté rozhodnutie obsahuje hlavnú časť a tri prílohy.

9 V hlavnej časti tohto rozhodnutia je opísaný postup určenia príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2018, ktorý sa vzťahuje na všetky inštitúcie.

10 Konkrétne v oddiele 6 uvedeného rozhodnutia SRB stanovila ročnú cieľovú úroveň uvedenú v článku 4 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1), na príspevkové obdobie 2018 (ďalej len „ročná cieľová úroveň“).

11 Okrem toho SRB vysvetlila, že ročnú cieľovú úroveň stanovila na jednu osminu z 1,15 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií v roku 2017, ktorá bola získaná na základe údajov poskytnutých systémami ochrany vkladov v súlade s článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

12 V oddiele 7 napadnutého rozhodnutia SRB opísala metodiku výpočtu príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2018.

13 V oddiele 7 napadnutého rozhodnutia SRB tiež vysvetlila, že iné inštitúcie než tie, ktoré platia paušálny príspevok vzhľadom na svoju malú veľkosť, sú povinné platiť príspevok *ex ante* upravený podľa ich rizikového profilu, ktorý stanovila v nasledujúcich hlavných krokoch.

14 V prvej fáze SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. a) nariadenia č. 806/2014 vypočítala „základný ročný príspevok“ každej inštitúcie. Na účely tohto výpočtu SRB najprv zohľadnila celkové záväzky dotknutej inštitúcie, ktoré zahŕňali najmä sumy vlastných zdrojov a krytých vkladov (ďalej len „celkový záväzok“), ako boli predložené k 31. decembru 2016. Následne od celkových záväzkov odpočítala vlastné zdroje a priemer krytých vkladov tejto inštitúcie v roku 2016, vypočítavaný štvrťročne, s cieľom získať jej čisté záväzky (ďalej len „čistý záväzok“). Napokon SRB porovnala čisté záväzky uvedenej inštitúcie s čistými záväzkami všetkých inštitúcií povolených na území všetkých členských štátov podieľajúcich sa na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM).

15 Pokiaľ ide konkrétne o príspevkové obdobie 2018, SRB vypočítala čisté záväzky dotknutých inštitúcií, a teda ich základný ročný príspevok, pričom zohľadnila výšku celkových záväzkov týchto inštitúcií na základe údajov k 31. decembru 2016 a odpočítala priemernú sumu krytých vkladov, vypočítavanú štvrťročne, uvedených inštitúcií v roku 2016.

16 V súlade s článkom 5 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 SRB odpočítala určité druhy záväzkov od čistých záväzkov inštitúcie, ktoré je potrebné zohľadniť pri určovaní základného ročného príspevku.

17 V druhej fáze výpočtu príspevku *ex ante* pristúpila SRB k úprave základného ročného príspevku podľa rizikového profilu dotknutej inštitúcie v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. b) nariadenia č. 806/2014.

18 SRB následne spočítala všetky základné ročné príspevky upravené podľa rizikových profilov, aby získala „spoločného menovateľa“, ktorý bol použitý na výpočet časti ročnej cieľovej úrovne, ktorú mala zaplatiť každá inštitúcia.

19 Napokon SRB vypočítala príspevok *ex ante* každej inštitúcie tak, že ročnú cieľovú úroveň rozdelila medzi všetky inštitúcie na základe pomeru medzi základným ročným príspevkom upraveným podľa rizikového profilu na jednej strane a spoločným menovateľom na strane druhej.

Návrhy účastníkov konania

20 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

– uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

21 Vo vyjadrení podanom 26. septembra 2022 s názvom „Pripomienky týkajúce sa opätovného prijatia napadnutého rozhodnutia vo veci T-406/18“ (ďalej len „vyjadrenie z 26. septembra 2022“) žalobkyňa okrem iného navrhuje, aby sa jej žaloba považovala za žalobu, ktorej predmetom je zrušenie napadnutého rozhodnutia.

22 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– ešte subsidiárnejšie, v prípade zrušenia zachoval účinky pôvodného rozhodnutia počas obdobia šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

23 SRB vo svojich pripomienkach k vyjadreniu z 26. septembra 2022 navyše navrhuje, aby Všeobecný súd konštatoval, že žaloba sa stala bezpredmetnou, a zamietol ju ako neprípustnú.

24 Európska komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

25 Žalobkyňa tvrdí, že SRB porušila viaceré právne pravidlá, keď vypočítala jej príspevok *ex ante* na príspevkové obdobie 2018 a keď najmä uplatnila metodiku na výpočet jej základného ročného príspevku. Žalobkyňa konkrétne vytýka SRB, že vypočítala jej čisté záväzky na základe údajov z rôznych dátumov, pretože SRB použila údaje z obdobia po zlúčení v roku 2016 na určenie

celkovej výšky jej záväzkov, hoci na určenie výšky jej krytých vkladov čiastočne použila údaje z obdobia pred týmto zlúčením. Takáto metodika by tak viedla k nadhodnoteniu jej čistých záväzkov.

26 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov, pričom:

– prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 103 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190), článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a článku 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 z dôvodu použitia neporovnateľných údajov na určenie jej čistých záväzkov,

– druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59 a článku 290 ZFEÚ z dôvodu, že Komisia „prekročila“ svoje právomoci,

– tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady proporcionality,

– štvrtý žalobný dôvod na porušení zásady právnej istoty,

– piaty žalobný dôvod na porušení zásady rovnosti zaobchádzania.

27 Najprv treba preskúmať námietky neprípustnosti, ktoré vzniesla SRB, a následne žalobné dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa.

O prípustnosti

28 Vo vyjadrení z 26. septembra 2022 žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie nerieši právny problém, ktorý existoval v pôvodnom rozhodnutí, a to použitie neporovnateľných údajov na výpočet jej čistých záväzkov, nebolo potrebné upraviť jej žalobu v súlade s článkom 86 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Navrhuje však, aby Všeobecný súd v nevyhnutnom rozsahu považoval túto žalobu za žalobu podanú aj proti napadnutému rozhodnutiu.

29 SRB vo svojich pripomienkach k vyjadreniu z 26. septembra 2022 v podstate vzniesla dve námietky neprípustnosti, z ktorých prvá bola vznesená voči návrhom žalobkyne proti pôvodnému rozhodnutiu a druhá voči vyjadreniu z 26. septembra 2022.

O prípustnosti návrhov proti pôvodnému rozhodnutiu

30 SRB tvrdí, že návrhy proti pôvodnému rozhodnutiu sú neprípustné, pretože návrh na zrušenie tohto rozhodnutia sa stal bezpredmetným, keďže toto rozhodnutie bolo zrušené *ex tunc*.

31 Na pojednávaní žalobkyňa vyhlásila, že vezme späť svoje návrhy proti pôvodnému rozhodnutiu, ak by Všeobecný súd konštatoval, že toto rozhodnutie bolo zrušené a nahradené napadnutým rozhodnutím.

32 V tejto súvislosti treba uviesť, že v odôvodnení 18 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že SRB považovala za vhodné zrušiť a nahradiť pôvodné rozhodnutie, pokiaľ ide o inštitúcie uvedené v prílohe I k napadnutému rozhodnutiu.

33 Článok 1 výroku napadnutého rozhodnutia tak uvádza, že toto rozhodnutie „ruší“ pôvodné rozhodnutie, pokiaľ ide o inštitúcie uvedené v prílohe I k napadnutému rozhodnutiu, pričom žalobkyňa je v tejto prílohe uvedená.

34 Ako ďalej vyplýva z článku 2 výroku napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie schvaľuje výpočet príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2018, ako bol vykonaný v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, pričom táto príloha stanovuje výpočet takéhoto príspevku aj pre žalobkyňu.

35 Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté 8. augusta 2022 a v súlade s tým, čo stanovuje článok 4 jeho výroku, nadobudlo účinnosť 12. apríla 2018, t. j. v čase, keď nadobudlo účinnosť pôvodné rozhodnutie.

36 Z vyššie uvedeného vyplýva, ako tvrdí SRB, že pôvodné rozhodnutie bolo zrušené a nahradené napadnutým rozhodnutím, pokiaľ ide o žalobkyňu.

37 Za týchto podmienok to treba chápať tak, že žalobkyňa na pojednávaní vzala svoje návrhy proti pôvodnému rozhodnutiu späť. V dôsledku uvedeného už nie je potrebné preskúmať námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla SRB proti týmto návrhom.

O úprave žaloby

38 SRB vo svojich pripomienkach k vyjadreniu z 26. septembra 2022 tvrdí, že žalobkyňa neupravila svoju žalobu, svoje žalobné dôvody a návrhy vzhľadom na prijatie napadnutého rozhodnutia. Na jednej strane vyjadrenie z 26. septembra 2022 nemožno považovať za návrh na úpravu žaloby v zmysle článku 86 rokovacieho poriadku, pretože z neho nevyplýva úmysel žalobkyne upraviť svoju žalobu. Toto vyjadrenie má navyše názov „Pripomienky týkajúce sa opätovného prijatia napadnutého rozhodnutia vo veci T-406/18“, a nie „Návrh na úpravu žaloby“.

39 Na druhej strane aj za predpokladu, že návrh z 26. septembra 2022 možno považovať za návrh na úpravu žalobných návrhov, nespĺňa podmienky prípustnosti, ktoré sa uplatňujú na takéto návrhy. Vo vyjadrení z 26. septembra 2022 totiž žalobkyňa jednoznačne neupravila svoje návrhy obsiahnuté v žalobe, pretože nekvalifikovala žalobné dôvody uvedené proti pôvodnému rozhodnutiu ako žalobné dôvody smerujúce proti napadnutému rozhodnutiu.

40 V tejto súvislosti z článku 86 ods. 1 a 2 rokovacieho poriadku, v znení platnom v danom čase, vyplýva, že ak je akt, ktorého zrušenie sa navrhuje, nahradený alebo zmenený iným aktom s rovnakým predmetom, žalobca môže pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec bude prejednaná bez ústnej časti konania, upraviť žalobu tak, aby prihliadala na túto novú okolnosť. Úprava žaloby sa musí vykonať samostatným podaním a v lehote stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ, v ktorej možno podať návrh na zrušenie aktu, ktorý odôvodňuje úpravu žaloby.

41 V súlade s článkom 86 ods. 4 písm. a) a b) rokovacieho poriadku návrh na úpravu žaloby musí obsahovať najmä upravené návrhy a ak je to potrebné, aj upravené dôvody a tvrdenia.

42 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že hoci je úplne odôvodnené stanoviť na úpravu žaloby určité formálne požiadavky, tieto požiadavky nie sú samoúčelné, a naopak ich cieľom je zabezpečiť kontradiktórnosť konania a riadny výkon spravodlivosti Bolo by pritom v rozpore s riadnym výkonom spravodlivosti a so štruktúrou konania vyžadovať od žalobcu, ktorý prispôsobil svoje návrhy, aby v návrhu na úpravu žaloby zopakoval rovnaké žalobné dôvody a tvrdenia, ako sú tie, ktoré uviedol na podporu svojich návrhov proti pôvodne napadnutému aktu (pozri rozsudok z 24. januára 2019, Haswani/Rada, C-313/17 P, EU:C:2019:57, body 35 a 36 a citovanú judikatúru).

43 Článok 86 rokovacieho poriadku navyše nestanovuje osobitný názov na to, aby sa akt žalobcu mohol považovať za návrh na úpravu žaloby v zmysle tohto ustanovenia. Na účely preskúmania, či takýto návrh predstavuje návrh na úpravu žaloby v zmysle článku 86 rokovacieho poriadku, treba teda vychádzať z jeho podstaty.

44 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o vyjadrenie z 26. septembra 2022, treba na jednej strane konštatovať, že žalobkyňa v ňom uvádza, že napadnuté rozhodnutie zrušilo a nahradilo pôvodné rozhodnutie, odkazuje na článok 86 rokovacieho poriadku a navrhuje, aby Všeobecný súd považoval jej žalobu za žalobu podanú aj proti napadnutému rozhodnutiu.

45 Na druhej strane žalobkyňa vo vyjadrení z 26. septembra 2022 tvrdila, že napadnuté rozhodnutie nerieši právny problém nastolený v prejednávanej veci a že aj SRB v liste z 12. mája 2022, ktorým Všeobecný súd informovala o svojom úmysle zrušiť pôvodné rozhodnutie, uviedla, že napadnuté rozhodnutie nebude mať vplyv na obsah jej žalobných dôvodov. Žalobkyňa tak uviedla, že nepovažovala za potrebné zmeniť svoje žalobné dôvody, ako boli uvedené v žalobe.

46 Ako totiž bolo uvedené v bodoch 7 a 32 až 36 vyššie, napadnuté rozhodnutie zrušilo a nahradilo pôvodné rozhodnutie s cieľom napraviť jeho nedostatok odôvodnenia, ktorý SRB konštatovala v nadväznosti na rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a uznesenia z 3. marca 2022, SRB/Portigon a Komisia (C-664/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:161), a z 3. marca 2022, SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:162).

47 Treba však konštatovať, že samotná náprava nedostatku odôvodnenia pôvodného rozhodnutia nemá vplyv na hlavnú otázku predloženú touto žalobou, ktorá sa týka metodiky, ktorú SRB uplatnila na výpočet príspevku *ex ante* žalobkyne a konkrétnejšie na určenie jej čistých záväzkov.

48 Za týchto podmienok žalobkyňa nemusela považovať za potrebné zmeniť žalobné dôvody a tvrdenia uvedené na podporu svojej žaloby v nadväznosti na prijatie napadnutého rozhodnutia.

49 Platí to o to viac, že žalobkyňa vo vyjadrení z 26. septembra 2022 výslovne vyhlásila, že trvá na svojej žalobe v celom rozsahu v tom zmysle, že tvrdenia a žalobné dôvody uvedené v žalobe platia aj proti napadnutému rozhodnutiu.

50 Návrh z 26. septembra 2022 preto predstavuje návrh na úpravu žaloby, ktorý spĺňa požiadavky článku 86 rokovacieho poriadku.

51 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba toto vyjadrenie vyhlásiť za prípustné, a v dôsledku toho je potrebné konštatovať, že žaloba sa týka zrušenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.

O veci samej

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 103 ods. 2 smernice 2014/59, článku 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a článku 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 z dôvodu, že na určenie čistých záväzkov žalobkyne boli použité neporovnateľné údaje

52 Žalobkyňa vytýka SRB, že použila údaje z rôznych dátumov na výpočet jej čistých záväzkov, keďže SRB získala sumu jej celkových záväzkov na základe údajov k 31. decembru 2016, hoci vypočítala výšku jej krytých vkladov podľa štvrťročného priemeru za rok 2016. Takýmto prístupom SRB porušila článok 103 ods. 2 smernice 2014/59, článok 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a článok 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63.

53 Z dôvodu zlúčenia z roku 2016 medzi žalobkyňou a zanikajúcimi dcérskymi spoločnosťami by totiž celkové záväzky založené na údajoch z konca roka žalobkyne zahŕňali záväzky žalobkyne, ako aj týchto dcérskych spoločností, zatiaľ čo pri výbere priemernej výšky krytých vkladov žalobkyne SRB nezohľadnila kryté vklady týchto inštitúcií počas prvých troch štvrťrokov. SRB teda neodpočítala všetky kryté vklady zahrnuté do súvahy žalobkyne k 31. decembru 2016, čo by bolo v rozpore s logikou odpočítania uvedených vkladov.

54 Okrem toho SRB prostredníctvom takejto metodiky výpočtu čistých záväzkov žalobkyne riadne neposúdila jej skutkovú situáciu. SRB konkrétne pri výpočte jej celkových záväzkov vychádzala z údajov z obdobia po zlúčení v roku 2016, čím zohľadnila aj záväzky zlúčených dcérskych spoločností. Naproti tomu pri určení výšky krytých vkladov vychádzala z údajov, ktoré sčasti predchádzali tomuto zlúčeniu a ktoré sa teda týkali len situácie žalobkyne, a nie situácie uvedených dcérskych spoločností. Tento spôsob by však neodrážal skutočný rizikový profil žalobkyne, pretože by viedol k nadhodnoteniu jej veľkosti a s tým súvisiaceho rizika.

55 Okrem toho SRB nesprávne tvrdí, že jej spôsob vyplýva z uplatniteľnej právnej úpravy. Túto metodiku totiž neupravuje ani článok 4 ods. 1 a 2, ani článok 14 ods. 1 a 4, ani článok 16 delegovaného nariadenia 2015/63.

56 SRB tvrdí, že argumentácia Komisie je nedôvodná.

57 Po prvé SRB uplatnila tú istú metodiku na všetky inštitúcie, v dôsledku čoho žalobkyňa svojou argumentáciou v podstate žiada, aby sa s ňou zaobchádzalo inak ako s ostatnými inštitúciami. Takéto zaobchádzanie však nie je odôvodnené.

58 Po druhé metodika výpočtu krytých vkladov, ako sa uplatňuje v napadnutom rozhodnutí, je v súlade s článkami 4, 5, 14 a 16 delegovaného nariadenia 2015/63.

59 Po tretie žalobkyňa nevie preukázať, ako by mal výpočet vykonaný SRB porušovať článok 103 ods. 2 smernice 2014/59 či článok 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014. Jej argumentácia sa opiera výlučne o tvrdenia založené na abstraktných zásadách koherencie a spravodlivosti.

60 Po štvrté použitie priemernej výšky krytých vkladov umožňuje zabezpečiť presnejší spôsob výpočtu príspevkov *ex ante*, než je spôsob výpočtu na základe celkovej výšky krytých vkladov na konci kalendárneho roka.

61 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia prijala delegované nariadenie 2015/63 na základe delegovania právomoci, ktoré jej normotvorca Európskej únie priznal článkom 103 ods. 7 a 8 smernice 2014/59, najmä s cieľom spresniť pojem úprava príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu inštitúcií a povinnosti v oblasti poskytovania informácií. Toto delegované nariadenie sa napokon na základe článku 70 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 stal uplatniteľným na výpočet príspevkov *ex ante* vyberaných na základe tohto nariadenia.

62 Týmto žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje prvú fázu výpočtu príspevkov *ex ante* a najmä metodiku použitú SRB na určenie jej čistých záväzkov na účely výpočtu jej základného ročného príspevku.

63 V tejto súvislosti z odôvodnení 27, 28 a 31 napadnutého rozhodnutia, ako aj z vyhlásení SRB na pojednávaní vyplýva, že na účely výpočtu čistých záväzkov žalobkyne, a teda jej základného ročného príspevku, SRB použila jednak výšku celkových záväzkov žalobkyne k 31. decembru 2016, čím vychádzala z údajov z obdobia po zlúčení v roku 2016, a jednak priemernú výšku jej krytých vkladov vypočítavanú štvrťročne v priebehu roka 2016, a teda túto sumu určila na základe údajov, ktoré z veľkej časti predchádzali uvedenému zlúčeniu.

64 Žalobkyňa tak tvrdí, že SRB tým, že použila metodiku opísanú v bode 63 vyššie, porušila článok 103 ods. 2 smernice 2014/59, článok 70 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a článok 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63. Okrem toho tvrdí, že uplatnenie uvedenej metodiky by neumožnilo SRB náležite zohľadniť jej skutkovú situáciu a jej skutočný rizikový profil, pričom v skutočnosti tvrdí, že SRB mala uplatniť uvedené ustanovenia vzhľadom na zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá vyžaduje, aby orgány Únie starostlivo a nestranne preskúmali všetky relevantné skutočnosti posudzovanej veci.

65 Na účely posúdenia dôvodnosti tejto argumentácie treba v prvom rade pripomenúť, že z článku 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 vyplýva, že SRB prináleží vypočítať príspevok *ex ante* každej inštitúcie na základe informácií, ktoré poskytla v súlade s článkom 14 tohto delegovaného nariadenia.

66 Článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje, že inštitúcie musia predložiť SRB poslednú schválenú ročnú účtovnú závierku, ktorá bola k dispozícii najneskôr 31. decembra roka predchádzajúceho príspevkovému obdobiu (ďalej len „rok N-1“). K účtovnej závierke musí byť priložené stanovisko štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti.

67 Treba však konštatovať, že vzhľadom na čas potrebný na finalizáciu takejto účtovnej závierky sa tieto informácie vo všeobecnosti vzťahujú na predposledný rok predchádzajúci dotknutému príspevkovému obdobiu alebo za výnimočných okolností na účtovné obdobie, ktoré začalo v priebehu tohto predposledného roka a bolo ukončené v priebehu roka N-1 (ďalej len pre tieto dve obdobia „referenčný rok N-2“).

68 Zo znenia článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 tak vyplýva, že SRB prináleží vypočítať príspevky *ex ante* na základe informácií týkajúcich sa poslednej schválenej a osvedčenej ročnej účtovnej závierky, ktoré sú k dispozícii k 31. decembru roku N-1 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, bod 42), pričom tieto informácie sa týkajú účtovnej závierky, ktorá sa vzťahuje na referenčný rok N-2.

69 V tejto súvislosti SRB tvrdí, že článok 4 ods. 2, ako aj články 5 a 16 delegovaného nariadenia 2015/63 obsahujú údaje o časových obdobiach referenčného roku N-2, ktoré sú relevantné na určenie výšky krytých vkladov, ktorá je odpočítaná od celkových záväzkov v rámci výpočtu základného ročného príspevku. Konkrétne podľa SRB z uvedených ustanovení vyplýva, že takéto časové obdobia zodpovedajú účelu štvrťrokov referenčného roka N-2, v dôsledku čoho jej prináleží, aby pri uvedenom výpočte zohľadnila priemernú výšku krytých vkladov počas tohto roka, ktorá sa vypočítava štvrťročne.

70 Na účely preskúmania tohto žalobného dôvodu nie je potrebné posúdiť, či článok 4 ods. 2 a články 5 a 16 delegovaného nariadenia 2015/63 umožňujú SRB zohľadniť takúto priemernú sumu krytých vkladov na účely výpočtu základných ročných príspevkov, či dokonca jej ukladajú povinnosť to zohľadniť.

71 Z písomností žalobkyne totiž vyplýva, že nevyhnutne nespochybňuje použitie priemernej výšky krytých vkladov, vypočítanej štvrťročne, na účely výpočtu čistých záväzkov, ale vytýka SRB predovšetkým to, že na účely tohto výpočtu použila údaje týkajúce sa rôznych časových období.

72 Za týchto podmienok treba preskúmať, či SRB pri zohľadnení priemernej výšky krytých vkladov, vypočítanej štvrťročne, referenčného roka N-2 na účely výpočtu čistých záväzkov môže súčasne zohľadniť na účely toho istého výpočtu sumu celkových záväzkov, ktorá existuje na konci referenčného roka N-2, a nie priemernú sumu celkových záväzkov vypočítavanú štvrťročne, pričom táto suma celkových záväzkov zahŕňa aj sumu krytých vkladov (pozri bod 14 vyššie).

73 V tejto súvislosti treba uviesť, že ani článok 4 ods. 1, ani článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 neobsahujú osobitné ustanovenia týkajúce sa otázky, či je SRB povinná na účely určenia čistých záväzkov zohľadniť výšku celkových záväzkov na konci referenčného roka N-2 alebo ich priemernú výšku počas tohto roka. Takéto požiadavky nevyplývajú ani zo žiadneho iného ustanovenia delegovaného nariadenia 2015/63, smernice 2014/59 či nariadenia č. 806/2014.

74 V dôsledku toho treba konštatovať, že článok 4 ods. 1 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 priznávajú SRB voľnú úvahu, pokiaľ ide o relevantné časové obdobie na určenie výšky celkových záväzkov na účely výpočtu čistých záväzkov.

75 Na účely zachovania rovnováhy právomocí, ktorá je charakteristická pre inštitucionálnu štruktúru Únie, však takáto voľná úvaha, ktorú Komisia zverila SRB, musí byť jasne vymedzená a jej používanie musí podliehať prísnej kontrole vzhľadom na objektívne kritériá, ktoré vyplývajú z právnej úpravy, ktorou je SRB viazaná (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 18. júna 2024, Komisia/SRB, C-551/22 P, EU:C:2024:520, body 70 a 72).

76 Treba sa teda najmä ubezpečiť, že SRB uplatnila uvedenú voľnú úvahu v súlade s právnymi normami vyššej právnej sily, a konkrétnejšie v súlade s účelom a všeobecnou štruktúrou právneho aktu, ktorý predstavuje jej právny základ, a to smernice 2014/59 (pozri bod 61 vyššie), ako aj so všeobecnými právnymi zásadami, akou je zásada riadnej správy vecí verejných (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. septembra 2010, EMI Group, C-581/08, EU:C:2010:559, bod 42; z 26. mája 1998, Costacurta/Komisia, T-177/96, EU:T:1998:109, bod 45, a z 3. októbra 2019, BASF a REACH & colours/ECHA, T-806/17, neuverejnený, EU:T:2019:724, bod 79).

77 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že zásada riadnej správy vecí verejných, ako je zakotvená v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, ukladá inštitúciám a orgánom Únie povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti posudzovanej veci

(pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14; z 9. septembra 2008, Bayer CropScience a i./Komisia, T-75/06, EU:T:2008:317, bod 84, a z 23. septembra 2009, Estónsko/Komisia, T-263/07, EU:T:2009:351, bod 99).

78 Na druhej strane základný ročný príspevok, ako je stanovený v článku 103 ods. 2 smernice 2014/59 a článku 70 ods. 2 druhom pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014, sa zakladá na pomernej výške čistých záväzkov každej inštitúcie vo vzťahu k čistým záväzkom ostatných inštitúcií. Takýto pomer tak odráža všeobecnú štruktúru systému príspevkov *ex ante*, podľa ktorej musí základný ročný príspevok predovšetkým odrážať veľkosť každej inštitúcie v závislosti od jej záväzkov.

79 Tá istá požiadavka vyplýva z prípravných prác k smernici 2014/59, a najmä zo strán 58 a 59 štúdie vplyvu zo 6. júna 2012 priloženej k návrhu, ktoré viedli k prijatiu tejto smernice [SWD(2012) 166 final] a ktoré uvádzajú, že výpočet základných ročných príspevkov podľa záväzkov inštitúcií umožňuje posúdiť ich veľkosť, v dôsledku čoho je cieľom tohto výpočtu zabezpečiť, aby veľké inštitúcie platili vyššie príspevky.

80 Význam zohľadnenia tejto veľkosti zdôrazňuje aj odôvodnenie 5 delegovaného nariadenia 2015/63, ktoré výslovne stanovuje, že príspevok *ex ante* musí odrážať veľkosť dotknutých inštitúcií. Ako vyplýva z toho istého odôvodnenia, veľkosť inštitúcie je totiž prvým ukazovateľom jej rizikového profilu, pretože čím je inštitúcia významnejšia, tým je pravdepodobnejšie, že v prípade ťažkostí SRB rozhodne, že je vo verejnom záujme pristúpiť k riešeniu jej krízovej situácie a využiť SRF na zabezpečenie účinného uplatňovania nástrojov riešenia krízových situácií.

81 Práve v tomto kontexte Všeobecný súd už rozhodol, že základný ročný príspevok musí odrážať veľkosť inštitúcií s cieľom zabezpečiť, aby sa SRM poskytli dostatočné finančné zdroje na účinné uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií a aby inštitúcie boli motivované k tomu, aby fungovali na základe menej rizikového modelu, a to najmä tým, že znížia svoje čisté záväzky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2023, Banque postale/SRB, T-383/21, EU:T:2023:845, body 175 a 176).

82 Za týchto podmienok prináleží SRB, aby vypočítala základné ročné príspevky tak, aby dostatočne presne odrážali veľkosť dotknutých inštitúcií, ako aj súvisiace riziko v závislosti od ich záväzkov, aby inštitúcie so značnými záväzkami platili vyššie príspevky *ex ante* ako inštitúcie s obmedzenejšími záväzkami – s výhradou úpravy týchto príspevkov vzhľadom na dotknuté ukazovatele rizika – a aby inštitúcie boli motivované prijať menej rizikové spôsoby fungovania najmä znížením výšky svojich čistých záväzkov.

83 Hoci metodika opísaná v bode 63 vyššie môže vo všeobecnosti dostatočne presne odrážať veľkosť dotknutých inštitúcií, môže to byť inak v určitých osobitných prípadoch, ku ktorým môže dôjsť, keď sa celkové záväzky a kryté vklady danej inštitúcie v referenčnom roku N-2 výrazne menia nad rámec bežných výkyvov takýchto záväzkov počas roka. Tento vývoj môže vyplývať najmä zo zmeny štruktúry uvedenej inštitúcie, ktorá vznikla v dôsledku zlúčenia alebo prebratia.

84 Hoci teda SRB čelí takejto osobitnej situácii, zo zásady riadnej správy vecí verejných vyplýva, že je povinná starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti posudzovanej veci v rámci výkonu svojej voľnej úvahy uvedenej v bode 74 vyššie.

85 V dôsledku toho, ak inštitúcia predloží SRB konkrétne, číselné a overiteľné údaje, z ktorých vyplýva, že z dôvodu podstatnej zmeny jej štruktúry v referenčnom roku N-2 došlo k významnej zmene jej celkových záväzkov a výšky jej krytých vkladov, v dôsledku čoho metodika výpočtu čistých záväzkov už dostatočne presne neodráža jej veľkosť, prináleží SRB, aby takéto skutočnosti zohľadnila s cieľom zabezpečiť, aby výpočet čistých záväzkov dotknutej inštitúcie spĺňal požiadavky uvedené v bodoch 75 až 82 vyššie.

86 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, že zlúčenie z roku 2016 medzi žalobkyňou a prebratými dcérskymi spoločnosťami malo za následok, že 31. decembra 2016 sa suma celkových záväzkov žalobkyne podstatne zvýšila, keďže – na rozdiel od prvých troch štvrťrokov roku 2016 – zahŕňala celkové sumy záväzkov a krytých vkladov uvedených dcérskych spoločností.

87 SRB pri výpočte čistých záväzkov žalobkyne, a teda jej základného ročného príspevku, vychádzala z metodiky opísanej v bode 63 vyššie, podľa ktorej použila výšku celkových záväzkov žalobkyne na základe údajov k 31. decembru 2016, zatiaľ čo pri výške krytých vkladov, ktorá je odpočítaná od celkovej výšky záväzkov, zohľadnila priemernú výšku jej krytých vkladov, vypočítanú štvrťročne, v priebehu roka 2016.

88 Pokiaľ teda ide o kryté vklady, ktoré boli odpočítané od celkovej sumy záväzkov v rámci výpočtu čistých záväzkov žalobkyne, metodika opísaná v bode 63 vyššie zohľadnila zlúčenie z roku 2016 len čiastočne. Ako totiž vyplýva z poznámky pod čiarou 22 napadnutého rozhodnutia, SRB spočítala štyri sumy krytých vkladov, ktoré žalobkyňa vlastnila na konci každého štvrťroka 2016, a následne celkovú výšku týchto súm vydelila štyrmi, aby získala ich štvrťročný priemer. V dôsledku toho, pokiaľ ide o prvé tri štvrťroky roku 2016, SRB zohľadnila len kryté vklady žalobkyne bez toho, aby zahŕňala kryté vklady prebratých dcérskych spoločností. Až na konci posledného štvrťroka tohto roka, teda po zlúčení v roku 2016, SRB zohľadnila výšku krytých vkladov žalobkyne, ktoré zahŕňali aj výšku krytých vkladov týchto dcérskych spoločností. Z uvedeného vyplýva, že výška krytých vkladov žalobkyne, ktorá bola odpočítaná od celkovej sumy jej záväzkov na účely výpočtu čistých záväzkov, pozostávala približne len z jednej štvrtiny krytých vkladov, ktoré uvedené dcérske spoločnosti vlastnili v priebehu roka 2016.

89 Naopak, pokiaľ ide o určenie výšky celkových záväzkov žalobkyne, SRB vychádzala len zo stavu jej celkových záväzkov k 31. decembru 2016, teda zo sumy vyplývajúcej zo zlúčenia v roku 2016. Nezohľadnila tak sumy celkových záväzkov žalobkyne na konci prvých troch štvrťrokov 2016, ktoré nezahŕňali celkové záväzky prebratých dcérskych spoločností. Z uvedeného vyplýva, že suma celkových záväzkov žalobkyne zahŕňala všetky záväzky týchto dcérskych spoločností, pričom táto suma zahŕňala aj všetky kryté vklady žalobkyne k 31. decembru 2016, vrátane všetkých krytých vkladov uvedených dcérskych spoločností (pozri bod 14 vyššie).

90 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri výpočte čistých záväzkov žalobkyne zo strany SRB sa prvá zložka tejto transakcie, t. j. výpočet celkových záväzkov žalobkyne, v celom rozsahu zakladala na situácii žalobkyne po zlúčení v roku 2016, zatiaľ čo druhá zložka tej istej transakcie, a to výpočet výšky jej krytých vkladov, ktorý mal byť následne odpočítaný od celkových záväzkov, z veľkej časti vychádzala zo situácie žalobkyne pred týmto zlúčením. Za týchto podmienok a vzhľadom na rozsah zmeny všetkých týchto záväzkov v nadväznosti na zlúčenie z roku 2016 takýto výpočet čistých záväzkov dostatočne presne neodrážal veľkosť žalobkyne, a teda s tým súvisiace riziko.

91 Z uvedeného vyplýva, že SRB nezohľadnila všetky relevantné skutočnosti posudzovanej veci v rámci výkonu svojej voľnej úvahy uvedenej v bode 74 vyššie, aby sa uistila, že výpočet čistých záväzkov žalobkyne v tejto veci spĺňa požiadavky uvedené v bodoch 75 až 82 vyššie.

92 V dôsledku toho SRB uplatnila svoju voľnú úvahu, ktorou disponovala v rámci výpočtu základného ročného príspevku žalobkyne, spôsobom, ktorý je v rozpore s článkom 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63, ako sa vykladá v súlade s článkom 103 ods. 2 smernice 2014/59 a článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. a) nariadenia č. 806/2014, ako aj so zásadou riadnej správy vecí verejných.

93 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou SRB.

94 Po prvé aj za predpokladu, ako tvrdí SRB, že na účely výpočtu čistých záväzkov žalobkyne bola povinná podľa článku 4 ods. 1 a 2 a článkov 5 a 16 delegovaného nariadenia 2015/63 zohľadniť priemernú sumu krytých vkladov vypočítavanú štvrťročne, tieto ustanovenia jej neukladajú povinnosť zohľadniť v rámci tohto výpočtu údaje týkajúce sa rôznych časových období.

95 Po druhé SRB nemôže odôvodniť uplatnenie metodiky, ako je uvedená v bode 63 vyššie, snahou zabezpečiť súlad metodiky výpočtu čistých záväzkov s metodikou uplatniteľnou na určenie ročnej cieľovej úrovne.

96 Aj za predpokladu, že by takáto úvaha bola relevantná, SRB vzhľadom na zásady pripomenuté v bodoch 82 až 85 vyššie totiž mala zohľadniť osobitnú situáciu žalobkyne, aby sa uistila, že výpočet jej čistých záväzkov odrážal jej veľkosť dostatočne presne.

97 Po tretie SRB tvrdí, že uplatnenie priemernej výšky krytých vkladov, vypočítanej štvrťročne, umožňuje bojovať proti zneužívaniu niektorých účtovných opatrení, oportunistickému správaniu, krátkodobým účinkom a sezónnym vrcholom.

98 Nie je však preukázané, v čom by takáto okolnosť mohla SRB brániť v tom, aby zohľadnila priemernú sumu ostatných kategórií záväzkov, vypočítanú štvrťročne, pod podmienkou, že jej boli poskytnuté údaje týkajúce sa tejto sumy a že boli splnené podmienky uvedené v bode 85 vyššie.

99 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba vyhovieť prvému žalobnému dôvodu a zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody.

O časovom obmedzení účinkov rozsudku

100 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia zachoval účinky tohto rozhodnutia až do jeho nahradenia, alebo aspoň počas obdobia šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, pretože žalobkyňa bude naďalej povinná prispievať do SRF, pričom vrátenie je až do prijatia nového rozhodnutia neprimerané.

101 V tejto súvislosti SRB na pojednávaní spresnila, že zrušenie napadnutého rozhodnutia bez zachovania časových účinkov by mohlo ohroziť riadne fungovanie nariadenia č. 806/2014, smernice 2014/59 a delegovaného nariadenia 2015/63, pretože treba zohľadniť nielen výšku príspevku *ex ante* žalobkyne, ale aj všetky príspevky, ktoré môže SRF za podobných okolností vrátiť.

102 Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že nenamieta proti prípadnému časovému obmedzeniu účinkov napadnutého rozhodnutia, ak ho Všeobecný súd zruší.

103 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže súd Únie, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky zrušeného aktu sa musia považovať za konečné. Pri výkone právomoci, ktorú mu priznáva tento článok, Súdny dvor berie do úvahy dodržiavanie zásady právnej istoty a iných verejných alebo súkromných záujmov (pozri rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Švédsko, C-389/19 P, EU:C:2021:131, bod 72 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 122).

104 Článok 264 druhý odsek ZFEÚ sa teda vykladal najmä tak, že z dôvodov právnej istoty, ale aj z dôvodov, ktorých cieľom je zabrániť diskontinuite alebo regresii vo vykonávaní politík uskutočňovaných alebo podporovaných Úniou, umožňuje zachovať účinky zrušeného aktu počas primeranej lehoty (pozri rozsudok z 27. januára 2021, Poľsko/Komisia, T-699/17, EU:T:2021:44, bod 61 a citovanú judikatúru).

105 Pokiaľ ide konkrétnejšie o oblasť výberu príspevkov *ex ante*, súd Únie zachoval časové účinky zrušených aktov, ak by vrátenie takýchto príspevkov v nadväznosti na uvedené zrušenie mohlo zbaviť SRF finančných prostriedkov, ktoré sa mohli ukázať ako nevyhnutné na zabezpečenie stability eurozóny a finančnej stability Únie. Mohlo by to tak byť najmä v prípade, ak by SRB bola povinná uhradiť okrem výšky príspevku *ex ante* inštitúcie, ktorá podala žalobu, aj výšku príspevkov *ex ante* iných inštitúcií, ktoré podali podobnú žalobu, pričom uviedli rovnaký žalobný dôvod ako ten, ktorému sa vyhovelo v predmetnej žalobe [pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177, a z 10. apríla 2024, Dexia/SRB (Príspevky *ex ante* 2022), T-411/22, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:216, body 70 až 74].

106 V prejednávanej veci treba na jednej strane konštatovať, že výška príspevku *ex ante*, ktorý by mala byť žalobkyni vrátená za príspevkové obdobie 2018 v nadväznosti na zrušenie napadnutého rozhodnutia, má obmedzený rozsah v porovnaní s celkovou výškou finančných prostriedkov, ktoré má SRF k dispozícii.

107 Na druhej strane SRB v odpovedi na otázku položenú na pojednávaní neviedla iné veci, v ktorých iné inštitúcie než žalobkyňa podali podobnú žalobu, pričom sa nachádzali v situácii porovnateľnej so situáciou v prejednávanej veci a uviedli rovnaký žalobný dôvod, ako je žalobný dôvod, ktorému sa vyhovelo v tejto žalobe.

108 Nič teda nenasvedčuje tomu, že by SRB mala okrem obmedzenej výšky príspevku *ex ante* žalobkyne uhradiť aj sumy príspevkov *ex ante* iných inštitúcií, ktoré podali podobnú žalobu.

109 V dôsledku uvedeného nebolo preukázané, že zrušenie napadnutého rozhodnutia s okamžitým účinkom by mohlo ohroziť stabilitu eurozóny a finančnú stabilitu Únie.

110 Za týchto podmienok nie je potrebné vyhovieť návrhu SRB na zachovanie účinkov napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.

O trovách

111 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže SRB nemala vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne v súlade s jej návrhmi.

112 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/ES/2022/46 z 8. augusta 2022, ktorým sa zrušuje rozhodnutie SRB SRB/ES/SRF/2018/03 z 12. apríla 2018 o príspevkoch *ex ante* na rok 2018 do jednotného fondu na riešenie krízových situácií v rozsahu, v akom sa týka inštitúcií uvedených v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, a ktorým sa vypočítavajú príspevky *ex ante* na rok 2018 týchto inštitúcií do jednotného fondu na riešenie krízových situácií, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Volksbank NV**.

2. **SRB znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Volksbank.**

3. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. februára 2025.